

08.09.2015 г. / 15:31:24

Вяра

Трета неделя на Великия пост - Кръстопоклонна, за честния кръст

Каква полза за човека,
ако придобие Цял свят, а
повреди на душата си?
(Марк. 8:36).

Благослови, отче!

Благочестиви християни, пророк Моисей, като направи с тоягата си много чудеса пред фараона, изведе еврейския народ от Египет и го преведе през Червено море, като раздели морето на две с тоягата си. Там той потопи фараона и войската му, като премина и удари морето на кръст и водите му се събраха. И като ги водеше през пустинята, където нямаше капка вода, пак с тази тояга удари скалата, от която потече голяма река и с водите и напои жадните евреи. Но каква бе тази тояга? Тя бе образ на спасителния животворящ Кръст Христов, който ни изведе от греха, като от Египет, потопи духовния фараон – дявола и изля над нас спасителната вода от Христовите ребра, като от скала. Този честен Кръст, който е напоен с Христовата кръв, е за християните силно и

непобедимо оръжие, с което побеждават всички грехове и дяволски хитрости, както казва днешното свето Евангелие.

Евангелие от Марко, зачало 37

Рече Христос на учениците Си: който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва. Защото, който иска да спаси душата си, ще я погуби, а който погуби душата си заради Мене и Евангелието, той ще я спаси. Защото каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си? Или какъв откуп ще даде човек за душата си? Защото, който се срами от Мене и от думите Ми в тоя прелюбодееен и грешен род, и Син Човечески ще се срами от него, кога дойде в славата на Отца Си със светите Ангели. И рече им: истина ви казвам: тук стоят някои, които няма да вкусят смърт, докле не видят царството Божие, дошло в сила. (Марк. 8:34-9:1)

ТЪЛКУВАНИЕ

След като изцерил разслабления в Капернаум, Христос излязъл край морето, където намерил апостол Матей на митницата и го повикал след Себе си. После като отишъл пак в синагогата в събота и изцерил изсъхналата ръка на човека, пак отишъл на морето и преминал в Гадаринската страна, където изцерил бесния, и като се върнал от там, изцерил кръвоточивата жена, после нахранил пет хиляди души с пет хляба. И като излязъл в Кесария, почнал да предсказва Своите страдания на апостолите, как ще Го убият и как ще възкръсне на третия ден, на което апостол Петър рекъл: „Господи, не се предавай на мъки и смърт“, а Христос му казал сърдито: „Махни се от Мене сатана, защото не мислиш за Божиите заповеди, а за човешките“, и тогава като го повикал пред всички апостоли и пред народа му рекъл: „Петре, ти Ме възпираш да не умра безчестно на кръст, но аз ти казвам, че нито ти, нито някой друг може да се спаси, ако не умре за

правдата и истината. Защото такава смърт лесно завежда човека в Небесното царство“. И Христос не казал да въввим насила след Него, а доброволно. „Който иска – рекъл – и обича доброто си, да върви след Мене, а който не иска, не го насилвам“. Защото, който отиде някъде не по своя воля, като изчака удобен момент, пак се връща обратно и тогава не е достоен за никаква награда. А когато отиде по своя воля, тогава е достоен за голяма награда. И Бог понеже е създал човека със собствена воля, за това и не насилва никого, а казва: Който иска да върви след Мене. А какво означава, да въввим след Него? Това означава: правилно да вярваме в Христа и точно да спазваме Неговите заповеди, и не само да вярваме, но ако стане нужда, радостно да пролеем и кръвта си и да претърпим страдание за Бога и за истината. Защото с живота Си Христос ни остави пример: да постъпваме и ние, като Него. За това казва: „Който Ми служи, да се отрече от себе си, да вземе кръста си и да върви след Мен, и да не се срамува и да изповядва, че Аз съм разпнатият Христос“. Защото, който вярва в Христа с ум, трябва с уста да Го изповядва пред неверниците и нечестивците. А като казал, че има някои, които няма да умрат, до като не видят Божиата слава, Христос казал това за тримата апостоли, пред които се преобрази и им показа Божествената Си слава, с която ще дойде при Второто пришествие.

ПОУЧЕНИЕ

Но, християни, виждате ли днес честния Кръст по средата на Божиата църква? Прибегнете всички към него, като под някое листно дърво на сянка и си починете от постническия труд. Тоест, погледайте този Кръст, на който Христос бе разпнат за нашите грехове, и помислете колко мъки претърпя Той на него, колко хули, присмех, обиди, плесници и заплюване, а ние, като не можем да изтърпим една горчива дума, как ще се наречем християни? Не чухте ли какво заповяда Христос днес

в Евангелието? Той каза, че всеки, който иска да се нарече истински християнин, трябва да се отрече от себе си, да вземе кръста си и да върви след Него, тоест Христос иска да не жалим тялото си за правдата, но дори и да го мъчат и да го предават на смърт, пак да не се отричаме от вярата си и от правдата. А да се отречем от себе си, ще рече да се отречем от злото в нас и от неполезните желания, които тялото иска, и да живеем чисто и безгрешно. А да вземем кръста си и да вървим след Христа, ще рече, да търпим и да постъпваме според Христовите заповеди, да не обичаме толкова много светските неща, да не се надяваме на светска слава, да не трупаме голямо богатство и така нататък. А да бъдем като апостолите, които ни показаха пътя към спасението ни. Защото оставиха всичко и постъпваха точно според Христовите заповеди. И не само те, но и всички светии и праведници, мъже и жени, които претърпяха различни мъчения и смърт за Христа. За това, който не предаде душата си на смърт за вярата и правдата, не може да се спаси. Блажен е наистина този, който се предаде на смърт за Христа, защото лесно получава Небесното царство. Блажен е, който се отрече от светските дела, защото има Бога в себе си и като умре, отива в безкрайно веселие. Блажен е който не се лакоми да събира много, а живее по апостолски. Защото те нямаха нищо, а се хвалеха, че имат всичко: *„нямаме нищо, а всичко притежаваме“* (2 Кор. 6:10). Защото който изостави богатството си и стане сиромах заради Бога, няма желание за светските гнили неща, а цялата му надежда е свързана с вечните Божии блага и с тази надежда получава радост, вместо всичките светски блага, които няма. Защото, който няма нищо в своя власт, той няма и желание за нищо, а който няма желание за нищо, е най-богат и по-блажен от богатите. Защото при богатия колкото повече се увеличава имуществото му, толкова повече се увеличава и желанието му за още, за това той е по-беден и от сиромах. А който е благодарен, за многото или малкото, което има е най-богат и

най-блажен.

О, вие всички сиромаси, бъдете благодарни за това, което имате, пък било то само едно голо здраве, и не бъдете лакоми за много, ако искате да получите вечно блаженство, което е приготвено за добрите и благодарни хора. А вие богатите не се скъпете толкова много, а отделяйте и за сиромасите от дареното ви от Бога богатство заради душите ви, та да се уподобите и вие на Христа, Който много обича сиромасите и ги нарича Свои братя (Мат. 25:40). Защото и Самият Той стана сиромас и се смири, за да ни остави пример да правим, като Него. За това сме длъжни, както Самият Той казва, да вземем кръста си и да вървим след Него, тоест да вървим по Неговите заповеди с пост, молитви, милостиня, търпение и покаяние. Защото не знаем в кой ден и час смъртта ще дойде при нас и в какво ще ни завари, в добро или зло. Ами ти, о наша грешна душо! До кога ще лежиш заробена в мръсни грехове? Стани, стани грешна душо, вземи властта си, като кръст и покори тялото като роб, пък върви по Божиите заповеди и осъществи делата на всички добродетели, та да влезеш и ти в Божията слава и в светлината на праведните, в Небесното царство, което е приготвено за теб преди сътворението на света от Всеблагия Бог, Нему слава във вечните векове, амин.

"Софроние" на епископ Софроний Врачански

{{ LINK1 }}